

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 8 marca 1993 r.

Nr 9

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ:

- 63 — z dnia 12 lutego 1993 r. w sprawie założeń polityki pieniężnej na 1993 r. 97
64 — z dnia 12 lutego 1993 r. w sprawie podstawowych kierunków prywatyzacji w 1993 r 98

ZARZĄDZENIE

- 65 — Prezesa Głównego Urzędu Cel z dnia 5 lutego 1993 r. zmieniające zarządzenie w sprawie nadania statutu urzędem celnym 101

63

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 12 lutego 1993 r.

w sprawie założeń polityki pieniężnej na 1993 r.

§ 1. Uchwała się założenia polityki pieniężnej na 1993 r., stanowiące załącznik do uchwały.

§ 2. Prezes Narodowego Banku Polskiego przedstawi

Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej kwartalne sprawozdania z realizacji polityki pieniężnej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1993 r.

Marszałek Sejmu: *W. Chrzanowski*

Załącznik do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 lutego 1993 r. (poz. 63)

ZAŁOŻENIA POLITYKI PIENIĘŻNEJ NA 1993 r.

I. Cele polityki pieniężnej

1. Podstawowymi celami polityki pieniężnej są: umacnianie siły nabywczej złotego na rynku wewnętrznym oraz w relacji do walut obcych.

Osiągnięcie tego wymaga w 1993 r. kontynuacji polityki antyinflacyjnej zarówno w obszarze działań banku centralnego, jak i Rządu. W związku powyższym podaż pieniądza będzie regulowana w taki sposób, aby jego nadmiar nie potęgował inflacji, a zarazem jego poziom nie utrudniał obsługi procesów gospodarczych.

II. Podaż pieniądza i czynniki jej kreacji

2. Polityka pieniężna na 1993 r. jest skorelowana z kierunkami polityki gospodarczej Rządu. Współdziałanie to powinno przyczynić się do:

- zmniejszenia tempa inflacji z około 48% do około 32% (grudzień 1993 r. do grudnia 1992 r.),
- utrwalenia tendencji wzrostowych w gospodarce i osiągnięcia zakładanego przyrostu produktu krajowego brutto (PKB) o 2%.

Biorąc pod uwagę długookresowe kształtowanie się popytu na pieniądź, zakłada się, że szybkość krążenia pieniądza w gospodarce ulegnie nieznacznemu zmniejszeniu. Stąd

maksymalny przyrost podaży pieniądza w gospodarce nie powinien przekroczyć 150 bln zł.

3. Głównymi czynnikami wyznaczającymi wielkość pieniądza w roku 1993 są: konieczność sfinansowania deficytu określonego w ustawie budżetowej oraz kredyt dla jednostek gospodarczych i gospodarstw domowych udzielany przez banki.

Wobec założonego na 1993 r. w projekcie ustawy budżetowej deficytu budżetowego w wysokości 81,02 bln zł, system bankowy sfinansuje podstawową część potrzeb budżetowych, w tym zadłużenie budżetu w NBP z tytułu zakupu bonów skarbowych zwiększy się o 30 bln zł.

Przyrost kredytów dla jednostek gospodarczych i gospodarstw domowych, wyrażający się kwotą 67 bln zł, powinien zaspokoić realny popyt zgłaszany przez jednostki, które wykażą zdolność do zwrotu kredytu w wymaganym czasie.

W planowanym przyroście zadłużenia uwzględniono, że tendencje ożywienia gospodarczego obserwowane w 1992 r. ulegną dalszemu wzrostowi i że wymagać będą wspomaganie finansowego przez system bankowy.

Szczególnie niezbędne będzie zasilenie procesu restrukturyzacji przedsiębiorstw i wdrażanych zmian w systemie podatkowym, w tym z tytułu przewidzianego do wprowadzenia — w drugim półroczu 1993 r. — podatku od towarów i usług.

W ramach działań związanych z restrukturyzacją gospodarki Narodowy Bank Polski stworzy bankom warunki dla uruchomienia kredytów wspierających działania przedsiębiorstw posiadających programy naprawcze, akceptowane przez Radę Ministrów, poprzez otwarcie na ten cel linii kredytu refinansowego do wysokości 2 bln zł.

Narodowy Bank Polski podejmie działania zmierzające do zwiększenia dopływu środków na finansowanie efektywnych inwestycji poprzez intensyfikację wykorzystania kredytów zagranicznych. Narodowy Bank Polski uruchomi system gwarancji dla banków komercyjnych, udzielających kredytów podmiotom gospodarczym. Gwarancje będą udzielane na pokrycie części nie zabezpieczonej kwoty kredytu, wnioskowanego przez kredytobiorców nie dysponujących wymaganym zabezpieczeniem. Przewidywana łączna suma gwarancji wyniesie 300 mln USD.

III. Instrumenty realizacji polityki pieniężnej

A. Pośrednie

4. Podstawową stopą procentową banku centralnego w 1993 r. będzie stopa redyskontowa ustalona w stosunku rocznym. Jej wysokość będzie kształtowana w powiązaniu z wielkością przewidywanego wskaźnika inflacji oraz z uwzględnieniem stóp oprocentowania lokat międzybankowych, odzwierciedlających cenę pieniądza na rynku.

Równolegle Narodowy Bank Polski będzie promował lombardową formę zasilania się banków w banku centralnym. Rozwój tej postaci kredytu refinansowego pozwoli pełnić rolę parametru ceny pieniądza w systemie bankowym również stopie procentowej kredytu lombardowego.

W miarę tłumienia procesów inflacyjnych, między innymi poprzez kontrolę podaży pieniądza, Narodowy Bank Polski będzie obniżał stopy procentowe, dając tym samym impuls bankom komercyjnym do obniżania ceny kredytów.

Narodowy Bank Polski będzie prowadził stabilną politykę stopy procentowej, aby jej wysokość mogła być podstawą prognozowania efektywności procesów inwestycyjnych i gospodarczych.

5. Polityka kursu walutowego w 1993 r. będzie kontynuacją polityki zapoczątkowanej w roku 1991 i zmierzać będzie do utrzymania płynności płatniczej kraju oraz stymulowania eksportu.

Obowiązujący mechanizm kroczącej dewaluacji złotego jest formą podtrzymywania konkurencyjności produkcji krajowej na rynku wewnętrznym oraz na rynkach zagranicznych.

Nie wyklucza się jednak wprowadzenia kursu płynnego stabilizowanego, pełniej uwzględniającego bieżący stan popytu i podaży pieniądza zagranicznego.

B. Bezpośrednie

6. Regulowanie płynności finansowej w systemie bankowym dokonywane będzie przez NBP przede wszystkim poprzez: transakcje papierami wartościowymi, tj. bonami skarbowymi i obligacjami Skarbu Państwa, oraz udzielanie kredytów bankom komercyjnym. Banki komercyjne będą mogły zadłużać się w Narodowym Banku Polskim, głównie w formie kredytu redyskontowego i lombardowego.

Dopuszczalne zadłużenie banków z tytułu tych kredytów będzie regulowane przez Narodowy Bank Polski w zależności od rozwoju sytuacji pieniężnej.

Przyrost kredytu refinansowego zostanie utrzymany jedynie w odniesieniu do finansowania kontynuowanych inwestycji centralnych.

7. Stabilizację płynności finansowej banków zapewniać będzie polityka rezerw obowiązkowych. Narodowy Bank Polski dążył będzie do obniżenia stopy tych rezerw w celu zmniejszenia kosztów banków, a pośrednio potaniaenia kredytów udzielanych przez banki.

Ewentualne obniżenie stopy rezerw obowiązkowych nie może stworzyć zagrożenia pojawienia się wysokiej nadpłynności w bankach, co mogłoby spowodować nie kontrolowany przyrost pieniądza w gospodarce.

8. W razie pojawienia się symptomów nadpłynności w systemie bankowym i groźby nie kontrolowanej emisji pieniądza, Narodowy Bank Polski może zastosować ilościowe ograniczenia rozmiarów akcji kredytowej banków komercyjnych.

9. Narodowy Bank Polski będzie oddziaływał na rozwój rynku lokat międzybankowych, stwarzając tym samym warunki do większej aktywności małych banków w kredytowaniu podmiotów gospodarczych i gospodarstw domowych.

IV. Rozwój rynku pieniężnego

10. Operacje otwartego rynku, które bank centralny będzie wykorzystywał jako instrumenty polityki pieniężnej, służyć będą równocześnie rozwojowi wtórnego rynku pieniężnego. Mając na względzie potrzebę promowania tego rynku, Narodowy Bank Polski będzie wykorzystywał papiery wartościowe już funkcjonujące na rynku pieniężnym, jak też i te, które mogą pojawić się w przyszłości.

64

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 12 lutego 1993 r.

w sprawie podstawowych kierunków prywatyzacji w 1993 r.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 298 oraz z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 111, poz. 480) Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwala następujące kierunki prywatyzacji na 1993 r.

I. Cele i uwarunkowania

Jak w latach poprzednich, tak i w roku 1993 podstawowymi celami prywatyzacji pozostają:

- zwiększenie efektywności gospodarowania,
- rozwój rynków kapitałowo-pięniężnych.

Rząd będzie je realizował dążąc do:

- utrzymania poziomu zatrudnienia, jednak nie za cenę pogorszenia efektywności przedsiębiorstw,
- inwestycji zmniejszających uciążliwość przedsiębiorstw dla środowiska,
- uzyskania wpływów do budżetu państwa.